

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Heleny Nutilové a soudkyň JUDr. Marie Trnkové a JUDr. Terezy Kučerové v právní věci

Žalobce: **Golden Snack s.r.o.**
sídlem Záhostice 40, 391 55 Chýnov
zastoupeného daňovým poradcem Ing. Radkem Lančíkem
sídlem Divadelní 4, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 29. 1. 2018, č. j. 4473/18/5100-41456-711232

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**

odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnuto o jeho odvolání proti rozhodnutí ze dne 16. 11. 2016, kterým bylo rozhodnuto o zastavení řízení zahájeného podáním dodatečného daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období říjen 2013 učiněným dne 1. 11. 2016 a proti rozhodnutí ze dne 16. 11. 2016, kterým bylo rozhodnuto o zastavení řízení zahájeného podáním dodatečného daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období listopad 2013 učiněným dne 1. 11. 2016, kdy napadeným rozhodnutím bylo odvolání žalobce zamítnuto a shora napadená rozhodnutí byla potvrzena.
2. Žalobce v žalobě uvádí, že v průběhu daňové kontroly daně z přidané hodnoty za zdaňovací období listopad 2010 – listopad 2013 podal žalobce dodatečná daňová přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období říjen 2013 a za zdaňovací období listopad 2013. U žalobce byla dne 29. 10. 2015 zahájena daňová kontrola daně z přidané hodnoty, mimo jiné za zdaňovací období říjen a listopad 2013, s čímž je spojeno rovněž zahájení doměřovacích řízení za uvedená zdaňovací období. Žalobce před ukončením daňové kontroly a doměřovacího řízení podal dne 1. 11. 2016 dodatečná daňová přiznání k dani z přidané hodnoty, a to pouze k vybraným daňově relevantním skutečnostem vztahujícím se k předmětným zdaňovacím obdobím, proto dle správce daně bylo nutno ve smyslu § 141 odst. 6 daňového řádu ve spojení s § 141 odst. 7 daňového řádu a ustanovením § 106 odst. 1 písm. b) daňového řádu posoudit podání jako právně nepřipustná, neboť ohledně daně z přidané hodnoty za uvedená zdaňovací období probíhá daňová kontrola, což je důvodem pro zastavení řízení o dodatečném daňovém přiznání.
3. Žalobce v žalobě uvádí, že nelze souhlasit s tím, že u žalobce byla dne 29. 10. 2015 zahájena daňová kontrola daně z přidané hodnoty, mimo jiné za zdaňovací období říjen a listopad 2013, neboť tato kontrola je nezákonná, což vyplývá z rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 51 A 37/2017-29, ze dne 20. 11. 2017. Tato kontrola se týkala společnosti RAXAND s. r. o. a nikoliv Ing. J. T., přitom dodatečná přiznání k dani z přidané hodnoty za říjen 2013 a listopad 2013 se týkaly právě Ing. J. T.
4. Žalobce podal dodatečné přiznání k dani dne 1. 11. 2016 s odůvodněním, že dle finančního úřadu je nutné posoudit příjmy z činnosti, kterou vykonává Ing. J. T. pro společnost Golden Snack s.r.o., podle § 6 odst. 1 písm. b) zákona o daních z příjmů.
5. Žalobce nesouhlasil s názorem finančního úřadu, že příjmy z činnosti vykonávané Ing. J. T. mají být daněny dle § 6 odst. 1 písm. b) zákona o daních z příjmů, neboť Ing. J. T. vykonával v roce 2013 zprostředkovatelskou činností a společnost Golden Snack s. r. o. se v roce 2013 zprostředkovatelskou činností nezabývala. Rovněž žalobce nesouhlasil s tím, že se Ing. J. T. podílel na fungování společnosti, neboť Ing. J. T. v roce 2013 obchody jen zprostředkoval a jako společník je v roce 2013 nijak neovlivňoval, cenovou politiku společnosti Golden Snack s.r.o. vůči obchodním řetězcům neřídil, protože toto bylo věcí jednatele společnosti Golden Snack s.r.o. Rovněž nesouhlasil žalobce s názorem správce daně, že kdyby Ing. J. T. nevyjednal podmínky, obchod by nebyl uzavřen, jelikož v roce 2013 sjednání podmínek za kterých je nebo má být obchod uzavřen, bylo také věcí jednatele společnosti Golden Snack s.r.o.
6. Žalobce má za to, že správce daně měl na základě podaných dodatečných přiznání k dani z přidané hodnoty za říjen 2013 a listopad 2013 vydat dodatečné platební výměry, a to s odkazem na usnesení rozšířeného senátu sp. zn. 2 Afs 68/2012-34, proto žalobce má za to, že nesprávně bylo řízení zastaveno z důvodu, že dodatečná přiznání k dani byla podána

k dani, která je předmětem probíhající daňové kontroly. Dodatečná přiznání k dani z přidané hodnoty za říjen 2013 a listopad 2013 se týkají Ing. J. T., proto žalobce nesouhlasí s tím, že dodatečná přiznání k dani z přidané hodnoty za říjen 2013 a listopad 2013 byla podána k dani, která je předmětem probíhající daňové kontroly, protože daňová kontrola u daně z přidané hodnoty za říjen 2013 a listopad 2013 se Ing. J. T. netýká.

7. Správce daně sepsal dne 19. 11. 2013 protokol o zahájení daňové kontroly na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti za roky 2010, 2011 a 2012 a na dani z přidané hodnoty za listopad 2010 – září 2013 v rozsahu odpočtu daně, uplatněného na základě faktur Ing. J. T. Z obsahu protokolu vyplývá, že Ing. J. T. se týká jen daň z přidané hodnoty za listopad 2010 až září 2013.
8. Dne 29. 10. 2015 sepsal správce daně protokol o zahájení daňové kontroly na daň z příjmů právnických osob za rok 2012 a 2013 a na daň z přidané hodnoty za listopad 2010 – listopad 2013 v rozsahu odpočtu daně uplatněného na základě faktur RAXAND s. r. o. Z obsahu protokolu vyplývá, že Ing. J. T. se netýká daň z přidané hodnoty za listopad 2010 – září 2013. Z toho vyplývá dle žalobce, že dodatečná přiznání k dani z přidané hodnoty za říjen 2013 a listopad 2013 nebyla podána k dani, která je předmětem probíhající daňové kontroly, protože daňová kontrola u daně z přidané hodnoty za říjen 2013 a listopad 2013 se týká společnosti RAXAND s.r.o. a nikoliv Ing. J. T. Proto žalobce navrhuje, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení.
9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě poukázal na to, že předně vyvrací námitku žalobce stran zahájení daňové kontroly na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíců říjen roku 2013 a listopad 2013. Z protokolu o zahájení kontroly vyplývá, že správce daně zahájil dne 29. 10. 2015 u žalobce daňovou kontrolu na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období listopad roku 2010 – listopad roku 2013, a to v rozsahu odpočtu daně z přidané hodnoty uplatněného na základě faktur přijatých od obchodní společnost RAXAND a dále na dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období let 2012 – 2013. Správce daně již dne 29. 10. 2015 zahájil i vlastní kontrolní činnost. Žalovaný nerozporuje tvrzení, že se předmětná daňová kontrola na dani z přidané hodnoty vztahovala ke kontrole žalobcem uplatněných odpočtů daně vázících se k plněním přijatým od obchodní společnosti RAXAND a nikoliv k plněním od Ing. J. T. Žalovanému není zřejmé, co žalobce touto námitku sleduje, neboť dospěl k závěru, že správce daně zahájil dne 29. 10. 2015 daňovou kontrolu, mimo jiné na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíců říjen roku 2013 a listopad roku 2013, proto je naprosto irelevantní, že se týkala společnosti RAXAND a nikoliv Ing. J. T.
10. Žalovaný rovněž nerozporoval existenci rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích č. j. 51 A 37/2017-29, kterým bylo rozhodnuto o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, kdy soud dospěl k závěru, že zahájení a provedení daňové kontroly je nezákonné, neboť správce daně nepostupoval podle § 145 odst. 2 daňového řádu. Tento rozsudek však nemá přímou relevanci na meritum, předmětná řízení o dodatečných daňových přiznáních byla zastavena v souladu se zákonem. Správce daně řízení o podaných dodatečných přiznáních k dani z přidané hodnoty zastavil, neboť došlo k naplnění důvodu zakotveného v § 106 odst. 1 písm. b) daňového řádu, dle něhož správce daně rozhodnutím řízení zastaví, jestliže jde o zjevně právně nepřípustné podání. Tento závěr správce daně opřel o ustanovení § 141 odst. 6 a odst. 7 daňového řádu, dle kterého dodatečné daňové přiznání není přípustné k dani, která

je předmětem probíhající daňové kontroly. Vzhledem k tomu, že žalobce uplatnil dodatečná daňová přiznání k dani z přidané hodnoty v průběhu vedené daňové kontroly na dani z přidané hodnoty za inkriminovaná zdaňovací období, bylo nutno konstatovat, že dodatečná přiznání k dani z přidané hodnoty byla podána za situace, kdy tato podání byla v souladu s § 141 odst. 6 a 7 daňového řádu právně nepřipustná, kdy vedená daňová kontrola byla právní překážkou k podání dodatečných daňových přiznání.

11. Podle žalovaného předmětem daňové kontroly byla daň z přidané hodnoty žalobce za období měsíců říjen a listopad 2013, proto je s ohledem na § 134 daňového řádu třeba předmět daňové kontroly vztáhnout k jedné dani za jedno zdaňovací období. Předmět daňové kontroly byl kontrolován ve vymezeném rozsahu, a to žalobcem vykázaných nároků na odpočet daně vztahujících se k plněním přijatým od obchodní společnosti RAXAND. Žalovaný nezpochybňuje tvrzení žalobce, že daňová kontrola byla prováděna ve vztahu k odpočtu daně vázícího se na obchodní společnost RAXAND, nikoliv na Ing. J. T. Skutečnost, že daňová kontrola na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíců říjen a listopad 2013 byla zahájena dne 29. 10. 2015, však dle žalovaného zakládá překážku podání dodatečného daňového přiznání k této dani, a to i tehdy, když se dodatečná přiznání věcně nevztahují ke konkrétním daňovým odpočtům žalobce, jež aktuálně podléhají daňové kontrole.
12. Ze správního spisu byly zjištěny tyto rozhodné skutečnosti:
13. Správce daně vydal dne 10. 12. 2013 platební výměr na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období říjen 2013 a dne 13. 1. 2014 platební výměr na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období listopad 2013.
14. Správce daně dne 29. 10. 2015 dle protokolu č. j. 1922004/15/2212-60561-302663 zahájil u žalobce daňovou kontrolu daně z přidané hodnoty za zdaňovací období listopad 2010 – listopad 2013 v rozsahu odpočtu daně z přidané hodnoty uplatněného na základě faktur obchodní společnosti RAXAND s.r.o.
15. Žalobce dne 1. 11. 2016 správci daně doručil daňové přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období říjen 2013 a dodatečné daňové přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období listopad 2013, které bylo odůvodněno tím, že dle názoru správce daně je příjem za činnosti, které pro žalobce vykonával Ing. T. nutno zdanit dle ustanovení § 6 odst. 1 písm. b) zákona o daních z příjmů, se kterým v tomto podání žalobce následně vyjádřil nesouhlas.
16. Daňová kontrola nebyla k okamžiku podání dodatečných daňových přiznání ukončena. Správce daně vydal dne 16. 11. 2016 rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto o zastavení řízení zahájeného podáním dodatečného daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období říjen 2013 a rovněž vydal i rozhodnutí, kterým bylo zastaveno řízení zahájené podáním dodatečného daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období listopad 2013 učiněným dne 1. 11. 2016. Řízení byla zastavena, neboť dle § 141 odst. 6 daňového řádu nastala podmínka pro zastavení řízení, jestliže dodatečné daňové přiznání není přípustné k dani, která je předmětem probíhající daňové kontroly, proto správce daně řízení zahájené podáním dodatečným daňovým přiznáním zastavil.
17. Žalobce se proti těmto rozhodnutím o zastavení řízení odvolal. Odvolání žalobce bylo rozhodnutím ze dne 29. 1. 2018 zamítnuto a napadená rozhodnutí ze dne 16. 11. 2016 byla potvrzena, neboť byly naplněny důvody pro vydání rozhodnutí o zastavení řízení podle §

106 odst. 1 písm. b) daňového řádu s tím, že ve smyslu § 134 daňového řádu je předmět daňové kontroly nutné vztáhnout k jedné dani za jedno zdaňovací období k daním, které se k období vážou, nebo ke zdaňované skutečnosti. V daném případě byla u žalobce dne 29. 10. 2015 zahájena daňová kontrola daně z přidané hodnoty, mimo jiné za zdaňovací období říjen a listopad 2013, s čímž je spojeno rovněž zahájení doměřovacích řízení za uvedená zdaňovací období. Jestliže tedy žalobce před ukončením daňové kontroly a doměřovacích řízení podal dne 1. 11. 2016 dodatečná daňová přiznání, byť pouze k vybraným daňově relevantním skutečnostem vztahujícím se k předmětným zdaňovacím obdobím, je nutno ve smyslu ustanovení § 141 odst. 6 daňového řádu, ve spojení s § 141 odst. 7 daňového řádu a ustanovení § 106 odst. 1 písm. b) daňového řádu posoudit jako právně nepřipustná podání, jestliže za uvedená zdaňovací období probíhá daňová kontrola.

18. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích daných žalobními body dle § 75 odst. 2 s. ř. s. a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
19. V daném případě je předmětem řízení přezkum rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto o odvolání žalobce proti rozhodnutí o zastavení řízení zahájeného podáním dodatečného daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce říjen 2013 učiněným dne 1. 11. 2016 a rozhodnutí ze dne 16. 11. 2016, kterým bylo rozhodnuto o zastavení řízení zahájeného podáním dodatečného daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce listopad 2013 učiněným dne 1. 11. 2016.
20. Zcela nedůvodná je námitka žalobce, že u žalobce nebyla zahájena daňová kontrola daně z přidané hodnoty za zdaňovací období říjen 2013 a listopad 2013, jestliže z protokolu o zahájení kontroly ze dne 29. 10. 2015 vyplývá, že u žalobce byla zahájena daňová kontrola na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíců listopad 2010 – listopad 2013 a to v rozsahu odpočtu daně z přidané hodnoty uplatněného na základě faktur, které žalobce přijal od společnosti RAXAND s. r. o. a rovněž na dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období 2012 a 2013, přičemž dle obsahu protokolu byla ze strany správce daně i započata kontrolní činnost.
21. Zcela nerozhodná je rovněž i námitka žalobce, že se předmětná daňová kontrola týkala jen obchodní společnosti RAXAND a nikoliv Ing. J. T., protože je v protokolu o zahájení daňové kontroly uvedeno, že se daňová kontrola zahajuje na základě faktur přijatých od obchodní společnosti RAXAND s. r. o., neboť v daném případě je rozhodné, že správce daně zahájil u žalobce dne 29. 10. 2015 daňovou kontrolu ohledně daně z přidané hodnoty za zdaňovací období říjen 2013 a listopad 2013. Skutečnost, že v protokolu o zahájení daňové kontroly není uvedeno, že se daňová kontrola týká rovněž Ing. J. T., je zcela nerozhodná.
22. Nerozhodný je rovněž odkaz žalobce na rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích č. j. 51 A 37/2017-29 ze dne 20. 11. 2011, na základě kterého bylo soudem rozhodnuto, že zahájení a provedení daňové kontroly je nezákonné z důvodu, že správce daně nepostupoval dle § 145 odst. 2 daňového řádu. Tento rozsudek nedopadá na předmětné řízení, jestliže ke dni vydání prvostupňového rozhodnutí o zastavení řízení došlo k naplnění ustanovení § 106 odst. 1 písm. b) daňového řádu, dle něhož správce daně rozhodnutím řízení zastaví, jestliže jde o zjevně právně nepřipustné podání, kdy z § 141 odst. 6 a odst. 7 daňového řádu vyplývá, že dodatečné daňové přiznání není přípustné k dani, která je předmětem probíhající daňové kontroly. Na základě rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích č. j. 51 A 37/2017 nelze učinit závěr, že je nutno na

kontrolu daňovou nahlížet tak, jakoby daňová kontrola neproběhla, respektive nebyla zahájena. Správce daně při vydání rozhodnutí o zastavení řízení vycházel ze skutkového a právního stavu rozhodného v době vydání rozhodnutí. Krajský soud v Českých Budějovicích vydal rozsudek č. j. 51 A 37/2017-29 dne 20. 11. 2017, který nabyl právní moci dne 27. 11. 2017, tedy poté co bylo prvostupňovým správcem daně rozhodnuto o zastavení řízení zahájeného podáním dodatečného daňového přiznání za zdaňovací období říjen 2013 a listopad 2013. V souvislosti s tím soud poukazuje na to, že ani v odvolání nebylo žalobcem poukazováno na shora citovaný rozsudek krajského soudu, proto v napadeném rozhodnutí se s ním ani žalovaný nemohl zabývat. V daném případě je rozhodné, že žalobce uplatnil daná dodatečná daňová přiznání k dani z přidané hodnoty v průběhu vedené daňové kontroly na dani z přidané hodnoty za předmětná zdaňovací období, tedy v době, kdy byla tato podání nepřipustná, proto zcela v souladu se zákonem správce daně řízení o dodatečných daňových přiznáních zastavil. Proto je zcela nepřipadný odkaz žalobce na shora citovaný rozsudek krajského soudu.

23. Žalobce zcela nedůvodně namítá, že dodatečná přiznání k dani z přidané hodnoty byla podána k dani, která byla v okamžiku podání těchto dodatečných přiznání předmětem daňové kontroly, ovšem byla prováděna pouze v rozsahu kontroly odpočtů daně vztahující se k plněním přijatých od společnosti RAXAND, kdy žalobce podal dodatečná přiznání k dani, ohledně plnění Ing. J. T. Tato námitka není důvodná s ohledem na § 134 daňového řádu, dle něhož je třeba předmět daňové kontroly vztáhnout k jedné dani za jedno zdaňovací období. V souvislosti s tím je možno poukázat rovněž i na § 4 odst. 1 písm. d) zákona o dani z přidané hodnoty, dle něhož se nadměrný odpočet vždy vyměřuje jako celek za jedno zdaňovací období. Jestliže tedy byla u žalobce zahájena daňová kontrola na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíců říjen a listopad roku 2013 došlo tím k zahájení doměřovacího řízení v uvedeném zdaňovacím období ve vztahu k celému předmětu daňové kontroly jako celku.
24. Správně proto bylo ze strany žalovaného uzavřeno, že dodatečná přiznání k dani z přidané hodnoty se vztahovala k dani, jež byla předmětem daňové kontroly, a proto zcela po právu muselo být řízení o dodatečných přiznáních zastaveno.
25. Žalobce dne 28. 3. 2018 doplnil žalobu ze dne 12. 3. 2018, kdy zejména namítá, že příjmy z činnosti, jež pro žalobce vykonával Ing. J. T., nemají být v roce 2013 zdaněny v režimu závislé činnosti dle § 6 odst. 1 písm. b) zákona o daních z příjmů. Tato námitka je zcela irelevantní, jestliže předmětem řízení je rozhodnutí o zastavení řízení o dodatečných přiznáních na dani z přidané kontroly. Tato námitka směřuje již proti rozhodnutí vydaným na základě výsledku daňové kontroly ohledně daně z příjmů. Soud se s ohledem na tuto skutečnost nemůže předmětnou námitku v daném řízení zabývat, neboť tyto skutečnosti nebyly předmětem rozhodnutí žalovaného.
26. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného ze dne 14. 5. 2018 namítá, že vzhledem k nezákonnosti daňové kontroly nebylo zahájení této kontroly dne 29. 10. 2015 protokolem č. j. 1922004/15/2212-60561-302663 úkonem obnovujícím běh prekluzivní lhůty pro stanovení daně, proto žalovaný nemusí zkoumat s ohledem na shora citovaný rozsudek krajského soudu ze dne 20. 11. 2017, č. j. 51 A 37/2017-29, v čemž spočívala nezákonnost daňové kontroly. Vzhledem k uplynutí tříleté lhůty došlo k prekluzi daně z přidané hodnoty za listopad 2013, proto nelze tuto daň stanovit. Následně z toho žalobce dovozuje že daňová kontrola zahájená dne 29. 10. 2015 byla zahájena pozdě, čímž došlo k prekluzi daně z přidané hodnoty za listopad 2010 až listopad 2013, a proto nelze tuto daň

již stanovit. K uvedené výhradě soud uvádí, že tato námitka byla žalobcem uplatněna opožděně s odkazem na § 72 odst. 1 s. ř. s., neboť byla žalobcem uplatněna po uplynutí dvouměsíční lhůty, proto se soud touto námitkou v rámci tohoto řízení nemohl zabývat.

27. S ohledem na shora uvedené důvody soud považuje žalobu za nedůvodnou a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
28. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něhož žalovaný, který byl v řízení úspěšný, by měl nárok na náhradu nákladů řízení. V souvislosti s tímto řízením mu ovšem žádné náklady řízení nevznikly a ani je žalovaný nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

České Budějovice 20. července 2018

Mgr. Helena Nutilová v. r.
předsedkyně senátu

